

er, foranlediget ved et Forslag af Stadsconduc-
teuren, og som foreøvrigt ganske er i Over-
eensstemmelse med den forste § i Loven af
4de Marts 1857, hvorved Bygningsafgift m. v.
for Staden Kjøbenhavns Bedkommende paabydes
i flere hidtil undtagne Tilfælde.

Den ved Lovudkastets § 2 tilfattede For-
andring i Reglerne om Bygningsafgiften af
Kjældere i Kjøbenhavn er nærmest bevirket ved
et Andragende fra flere udenbyes Grundeiere
om Forandring i den ved Raadstueplacat af
15de Decbr. 1845 bekyndgjorte Kongelige Reso-
lution af 19de Novbr. s. A. Hensigten med
denne Kongelige Resolution var at fuldstandig-
gjøre de i Frd. af 1ste Octbr. 1802 § 31
indeholdte Bestemmelser om Bygningsafgift af
Kjælderrum under Forhusene i Kjøbenhavn; thi
medens det vel paa den ene Side fremgik af Frds.
Bestemmelser om, at Afgiften skulde svares etage-
viis og af Nytten og Brugen, som Bygningerne
give Besidderne, at ikke ethvert Kjælderrum var
afgiftspligtigt, savnedes dog paa den anden
Side de til at drage en skarp Grændse mellem
afgiftspligtige og afgiftsfrie Kjældere fornødne
Data. For at erholde en bestemt Regel i denne
Retning blev det anset for rigtigst at tage
Hensyn til den større eller mindre Udgang, der
var aabnet til at skaffe Luft og Lys ind i
Kjælderne, og det blev derfor ved den nævnte
Kgl. Resol. bestemt, at kun de Kjældere under
beboede Forhuse vare afgiftspligtige, i hvilke
Afstanden mellem Fortougets Overflade og Un-
derkanten af Kjældebjælkene udgjorde 18 Tom-
mer eller derover, dog at Afgiften stedse skulde
svares af de Kjældere, der benyttedes til Be-
boelse eller Næringsbrug, uden Hensyn til be-
meldte Høidestand. Medens nu denne Regel
ikke kan siges at frembyde nogen Ulempe inden-
for Stadens Bolde, hvor der ifkun findes meget
faa afgiftspligtige Kjældere, der ikke benyttes
til Beboelse eller Næringsbrug, stiller Forholdet
sig anderledes i de udenbyes Quarterer, hvor
de i det sidste Decennium opførte Bygninger
sædvanligviis ere forsynede med Kjældere, der
kun benyttes til Opbevaringssted for Brændsel,
Victualier o. s. v. for Beboerne af de øvrige
Etager. Disse hverken til Beboelse eller Næ-
ringsbrug benyttede Kjælderrum ere nemlig i
de allerfleste Tilfælde afgiftspligtige, hvilket hyp-

pigt er fremkaldt ved Omstændigheder, hvorover
Eierne ikke aldeles vare Herrer. Mange af de
udenbyes Eiendomme ere saaledes opførte, forend
Veienes og Gadernes Anlæg var færdigt, hvor-
for det var nødvendigt at lægge Kjældervin-
duerne saa høit, at der ikke var nogen Hin-
dring tilfede for den tilkommende Veis Anlæg,
ligesom der ogsaa til den til nye Bygningers
Opførelse meddeelte Tilladelse ofte er knyttet
den Betingelse, at Kjældergulvet skal lægges i
en vis Høide over dagligt Bunde, hvoraf atter
Kjældervinduernes Beliggenhed i Forhold til
Fortouget er afhængig. Endelig have flere
Eiere opført deres Bygninger under den Forud-
sætning, at disse kun vilde blive ansatte til
Skat som Sidehuse, i hvilket Tilfælde Kjælde-
ren, i Henhold til Frd. af 1802, vilde have
været afgiftsfri. Disse Omstændigheder have
bevirket, at mange Kjældere, hvis Indretning
tyder paa, at de ikke ere bestemte til Beboelse
eller Næringsbrug, og hvis Beboelse desuden i
mange Tilfælde er forbuden ved § 69 i Byg-
ningsloven af 17de Marts 1856, hvori fore-
skrives, at Kjældere, der indrettes til Beboelse,
skulle af deres Høide have mindst 4 Fod over
Brolægningsniveau, ere blevne afgiftspligtige,
skjøndt det oprindelig har været paataant
at indrette afgiftsfrie Kjældere; den derved for-
anledigede Forøvelse i Skattebyrden er under-
tiden temmelig betydelig og kan for de udenbyes
Eiendomme, der kun bestaae af et Forhuus,
stige til $\frac{1}{6}$ à $\frac{1}{5}$ af hele Skattebeløbet.

Ligesom der allerede i de her fremstillede
factiske Forhold synes at ligge nogen Opfordring
til at modificere de nugældende Regler om
Kjælderes Beskatning, saaledes turde formeentlig
ogsaa hygieiniske Hensyn tale for, at Indret-
ningen af høie, ikke til Beboelse eller Nærings-
brug bestemte Kjældere begunstiges saa meget
som muligt, navnlig i Forstæderne, hvor Grunden
ikke sjælden er fugtig og hvor der ved Anlaget
af slige Kjældere vil tilveiebringes Lufttræk
under Huset, hvorved Fugtigheden forhindres
fra at trække op i Bygningen.

De fiske Hensyn, der paa den anden
Side muligviis kunde tale imod at modificere
Reglerne om Kjældernes Beskatning, turde neppe
opveie de ved en saadan Foranstaltning op-
naaelige Fordele i sanitair Retning og de i